

Найден Вълчев

Пролет

Сред малката тиха полянка,
на завет до ниско дръвче,
кокиче красиво подаде
бяло цветче.

Засмя му се златното слънце
и топъл южняк прелетя –
то плесна с ръчички зелени
и разцъфтя.

Но кацна врабче на дръвчето
и каза: – Не те ли е страх?
Не знаеш ти бурите люти,
преспите, ах!

Кокичето весело кимна
и рече: – Не бой се врабче!
Ех, ужким ти някога беше
храбро момче!

Щом аз съм на припек излязло,
щом духа южнякът цял ден,
тогава и топлата пролет
иде след мен!

Подскочи от радост врабчето,
да хвъркне дори не успя,
разтвори то мъничка човка
и се разпя...

И вятъра хукна надолу,
разнесе навред по света
щастливата песен
за пролетта.

А там – на полянката малка –
до младото ниско дръвче
кокичето люшкаше леко
бяло цветче.

КРАЙ

© Найден Вълчев

Източник: <http://children.librousse.bg>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12312>]